

"EDINOST"

akražajadit na teden, vsak osrednji in soboto ob 8. uri zjutraj.
 "Edinost" stane:
 za vse leto gl. 8.—; inven Avant. 9.— gl.
 za pol leta . 3.— . 4.50 .
 za četr leta . 1.50 . 2.25 .
 Z "Novičarjem" vred:
 za vse leto gl. 7.—
 " pol leta . 3.50 .
 " četr " . 1.75 .
 Posamezne številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov.
 " Gorici in v Ajdovščini po 4 nov.
 " Novičar" pa po 2 nov.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

*V edinost je mogo

Ne, nismo še zreli!

V 40. in 46. številki našega lista priobdili smo dve dopisi iz Tolmina: a storili nismo tega morda zato, ker smo se vjemali z nazori g. dopisnika, ampak zato, da pokažemo svetu, kako absurdne nazore goje še vedno nekaterniki mej nami Slovenci. Gospod dopisnik Tolminski — sicer čestitljiva in vsega spoštovanja vredna oseba — dokazal nam je, žal, le prejašno, da se moj nami še vedno niso utrdili na nazori, da še vedno nismo dozoreli politički. Dokazal nam je g. dopisnik, da še vedno nima jasnih pojmov o naši narodni borbi, o naših konečnih ciljih. Dokazal je, da se mu ni utrdilo prepričanje o opravičenosti borbe za narodna prava, borbe za jednako pravost našega jezika; dokazal nam je, da se mu niti ne sanja o velikanskih koristih, katerih bi bili mi Slovenci deležni, ako dosežemo to, za kar se borimo. Dokazal pa nam je v prvi vrsti — in to je še najbolj žalostno —, da še vedno živi v nas vera, da smo nekako podrejeno plemu, katero potrebuje ptuje pomoči, ako hoče živeti človeka dostojno življenje in se gibati.

In tako je tudi: mi Slovenci še vedno nizamo pravo vero v svojo ceno, v svoje duševne zmožnosti, zato pa se opotokamo v svojih nazorih liki otrok, ki je komaj počel delati prve korake. V tej nestalnosti v svojih nazorih, v tej omamljivosti v dosezanju svojih ciljev menimo, da ne moremo živeti brez ptuje pomoči. Pri ptujcih in drugorodeh naj iščemo pomoči, sicer poginem! — tako nas ude rasni tudi — narodnjaki. In vender: kako kriv in poguben je ta nauk! Kdor tako uči, vara druge in samega sebe. Pri drugorodeh naj iščemo pomoči! To kaže, da ni že zamrli mej nami duh sužnosti in hlapdevatva! In to je naša nesreča, to je tista cokla, ki nas zadržuje na potu do napredka in —

PODLISTEK.

Pesmi brez imena.

Priobdjuje Ivan Fajdiga.

X.

Ob miaku je.

Doli v grajskem drevoredu, ob katerem se razteza črna senožet, vlada že črna tema; le tu in tam prikrade se skozi drevje, ki spenja svoje veje nad prijetnim žetališčem, svit nebja, kajti nebo je še žarede od razgreta atmosfere in ne ugasne morda vso noč. Tudi zvezde že pririvajo nebeški bledi svit ter se prikazujejo mej vejevjem — tajnostno, čarobno, nepopisljivo. —

Iz pod drevoreda stopim na plato, — nekako grozno postaje notri v temoti in sreč brepeni po neki osvoboditvi dušov, ki se v tacem trenotji tako radi pridružujejo človeku v črni drevesni temi. —

A zunaj, na senožetih, veje mili večni hlad in dviga se avojimi peroti borno bitje človeško nekam v neznane višave: — — jedino trenctje poletnega dneva, ko se želimo raztopiti v zrak, in objeti se svojim duhom ves vesoljni svet, vse neizmerno stvarstvo, in nadzemsko radost napaja nam srce. Zroč v nebesno daljavo

svobode. Nekaterniki mej nami menijo, da moramo iskati pomoči pri drugorodeh, da poginemo kar v hipu, ako izostane ta "pomoč". Kako se varajo vender: dočim menijo, da ptujei nas podpirajo, podpiramo minjih duševno in gmočno. Mi poljubljamo v enomer roko, katera nas tepe: roko, katera le jemlje in nikdar ne daje, proslavlajo nekaterniki mej nami kot roko — dobrotnika. Britka ironija! In kaj je to drusega nego duh sužnosti, duh hlapdevatva?

Nekaterniki, smo rekli; Bog ne daj, da smo vti taki, potem ne bi bili vredni, da živimo kot narod.

Sedaj pa k stvari.

Naš tolminski dopisnik spoprijel se je z dopisnikom goriške "Soče" radi dvojezičnih napisov, katero je napravilo tolminsko društvo "za olepševanje". Radi tega društva se nočemo prepričati, ker ne poznamo razmer, pač pa hočemo nekoliko preresetati razloge, s katerimi je naš g. dopisnik hotel braniti dvojezične napisne čiste slovenski zemlji.

"Pristavljamo pa, da naša mladina naj nikar ne zanemarja učenja tujih jezikov" — pravi g. dopisnik. Ali velenjeni gospod: varovanje slovenskega znanja naše slovenske zemlje nima čisto nič opraviti z učenjem tujih jezikov. Učimo se le ptujih jezikov — škodilo nam ne bude nikoli — a pred vsemi drag in mil nam mora biti naš materni jezik in zato se moremo boriti za njega čast ravno nasproti tujcem s tem, da ga proglasimo kot izključnega gospodarja na naših tleh.

G. dopisnik se sklicuje na "uljudno obnašanje", katero smo dolžni tujcem. Dobro, to "uljudno obnašanje" pa ne zahteva od nas, da bi kar kapitulovali pred tujci. Nemci, Italijani, Madjari ne poznaajo tacega "uljudnega obnašanja", zato jih bi ga morali posnati ravno mi Slovenci? Ako moramo mi spoštovati tujce

slutimo nečesa, kar spaja naš oddaljeni zemski svet z drugimi stvoritvami v brezdanji temoti in kakor bi se pričelo neko tajnostno sporazumljenje okoli nas z onimi čarobnimi čudi, bliščočimi se "nad nami", strmimo tja ven in molčimo . . .

Ko nekaj hipov stojim molčeč in strmeč, zdi se mi najedenkrat, kakor bi bilo nekaj zavrečalo v drevoredu, nekako tako, kakor piš ogromnih perot in nehoti se obrnem tja, od koder prihaja šum.

Iz teme drevesne pa se čuje zamolklo govorjenje.

"Že tu, gospa?"

"Da."

"Od kodi nocoj?"

"Iz devetega kroga Ogonitov."

"In česa novega?"

"Dovolj; da, ako bi je razodela, tajnosti, Vašim filozofom, se sramom zakrijo lice svoje in umrjo o nevednosti, ki jih tare."

"Toraj je ni otetve?"

"Da, ali dolgo še utegne trajati, mnogo trpele bode še Vaše človeštvo po naukah nevednih voditeljev njegovih."

"Ali brez njih ne moremo biti!"

"A oni so Vam v kvar, nesrečo!"

"Česa storiti, da se jih iznebimo, da se otmemmo brez njih?"

je istotako dolžnost poslednjim spoštovati nas in naš jezik.

Naravnost vnebovpijoč je nastopni odstavek:

— — — „da s tem, da tako sovražno piše (dopisnik "Soče" namreč) o nemškem jeziku, cepi pri mladini sovražstvo in antipatijo do tega jezika. Nasledek tega pa je, da se slovenskim mladenci pot zapira k višemu izobraženju in višjim službam, ki jih zdaj ptujci vživajo zavolj pomanjkanja zmožnih domačinov, in da so Slovenci v slovenskih mejah navesani le na kmetijatvo in obrtništvo."

Kam mislite vender g. dopisnik "Edinost"? Ravno narobe jeres. Ravno propagiranje in širenje nemščine je krivo, da se slovenskim mladencem pot zapira k višemu izobraženju in višjim službam, ravno to širjenje nemščine odpira tujcem vrata do višjih služeb! Ako pride slovenski jezik do izključne veljave v naši domovini, kakor hočemo in želimo mi, potem še le zaseđejo le domaćini vsa važna mesta, potem še le se tujcem zapro vrata do mestnih služeb mej nami. Hinc illae lacruma! To ravno je glavni vrok tujcem, da se toliko bore proti pravicam našega jezika, ker hočejo trgati "beli kruh" domaćinom izpred ust. Nemščina in lažina sta ravno tista steza, po kateri lezejo drugorodeci v našo javno upravo, da jedo tu "beli kruh". A ne le kruh jedo mej nami, ampak še zaničujejo nas, ki jim v nezavednosti avoji odpiramo vrata na stežaj, kar se v obilimi mori dogaja uprav pri vasi v Tolminu.

Gosp. dopisnik trdi nadalje, da je "Sočin" dopisnik slab državljani, "ker s širjenjem sovražstva proti drugim narodom razdira edinost". Gospod dopisnik, to diši jako po tistem denuncijantstvu, s katerim nam sovražni drugorodeci črnijo navzgor ves slovenski narod. — Čudni narori res to! Ako zahtevamo torej — ka-

"Dvignite se, ne slušajte jih! Vrsite zastarelo šaro njihove otemene modrosti v propad pozabnosti in učite se sami, — od stvarstva, od prirode. Preosnujte Vaše življenje — — da, do cela preosnovano mora biti človeštvo, sicer je ni pomoči."

"Preosnovano — — na kateri podlagi?"

"Na podlagi dobre, na podlagi duha, iz česar izvirata vse!"

"A kdo nam pokaže, odkrije ta vir?"
 "Iščite ga vse, — — a ne zadržujte, ne zabranjujte v tem poslu nikogar — nikogar Vam pravim, sicer iščete brez vespeha in posledica bode — zmešnjava!"

"Kakor danes? — Dobro. — Kedaj se zopet vidiva, gospa?"

"Kadar se izpolni z Vami, cesar želim." — — —

Za tem pa je zopet zavrečalo v vejevi in dozdeva se mi, da je nekaj odpalo v nadnebesne daljave.

Kdo je bil v drevoredu? —

V kolikor sem zamogel razločiti, dvoje nenavadnih bitij, a videl sem samo temne sence in ogromne temne peroti, — jedno od njiju ostalo je na zemlji, tužno zamičeno sloni ob deblu drevesa in peroti vise mu žalostno niz dol.

Oglas in oznanila v Trstu po 8 novembra v potitu; za nazive z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrste. Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd. se računa po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovan ker nefrankovanega se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vredajo.

Naročino, reklamacije in inserate prejema upravnštvo Piazza Caserma št. 2 Odprte reklamacije — prosto poštne.

*V edinost je mogo

kor zahtevajo vsi drugi zavedni in omikan narodi —, da smo gospodarji na svoji zemlji, potem smo slabi državljanji! Svojo državljanško zvestobo dokazal je narod naš že neštreljokrat v resnih in usodnih trepotkih; temu narodu pač ne treba razobeshečati te zvestobe po nemških tablicah na slovenskih tleh!

Tudi "slab kristijan", ki ne pozna božje zapovedi — pravito — je dopisnik "Soče", ker sovraži bližnjega, aki ni Slovenec. Ne priatelj: božja zapoved zahteva pač od nas, da ljubimo svojega bližnjega, nikakor pa ne zahteva od nas, da bi tuje na ljubo zatrli v sebi oni plemeniti čuti, kojeg je isti Bog, ki ni Bog sovražta, ampak Bog ljubezni, posadil v naša srca: čut ljubezni do svojega rodu in svojega jezika.

Vam se vidi, g. dopisnik, borba za čast in veljavo našega jezika je "prazen prepis", (40. št. "Edinost"). S tem avsim izrekom pokazali ste, da niti ne pojmite narodnostnih borb dobe sedanje, da ne poznate pomena te borbe tudi v materialnem pogledu in da krivo sodite nje cilje; iz kratka: da ne poznate duha sedanjega časa. Vi ste se postavili na krivo stališče, da le nemščina odpira Slovencem pot do izobraženja in prav takem do dobrih služeb, dočim nam pravi priprosti naš razum, da nemščina zapira našim mladencem pot do dobrih služeb, ker odpira vrata tujcem. To je jašno kot beli dan, kajti tako nas nudi mnogo-in mnogoletna skušnja.

Naša borba za veljavo slovenskega jezika po takem ni nikak "prazen prepis", ampak velevažno vprašanje je to tako glede na narodno, kolikor tudi na materialno stran. Naša učenja se mladež zreti bode mogla v bodočnost sladkimi nadami še le tedaj, ko se skrči važnost nemškega jezika v naših deželah do one meje, koja pristoja vsakemu tujemu jeziku.

Razumete-li sedaj našo borbo za veljavo slovenskega jezika, razumite-li tisti

Kdaj ju budem zopet videl zdržena oba?

Morda nikoli, — morda se sploh ne zdržita več nikdar? . . .

Gorje Ti človeštvo, aki bi se ne!

XI.

Dospel sem v vrh najvišjega, najstrmejšega velikana naših gor: — kako je hrepeleno srce po izpolnitvi te želje mojih

Bil je prekrasen dan in svet pod manjo bliščal in lesketal se je v rajske krasote dneva in tu sem zares izpozal, da: Kdor hoče poznati, kak lep je svet, On mora nanj razvijavo zrát!

Prvi trenotek od prevelikega presenečenja nisem skoro ničesa videl, — nego svit in veličast stvarjenja, ki se je razširjala v mogočnem sijaju okoli mene; na to pa se jame odpirati grosovit propad in bajno slikoviti prizori okrog in krog na gromadenega gorovja, ob česar motrenji me pretresuje sveta groza.

Vender je bilo vse to, kar je očarovalo moje srce po dnevi, zares le senca proti temu, kar mi je prinesla noč.

Morda se Vam zdi čudno, da celo ne razumno, ostajati samotno v tamni noči vrh groznega pogorja?

A baš to sem najbolj želel —

naš "radikalizem", ki je v sedanji dobi zmenjave prišel na indeks ne le pri izvestnih krogih v Tolminu, ampak tudi kje drugje?

Zato pa: zmerjajte nas se intriganti, zmerjajte nas se "slabimi državljanji" — temu smo že vajeni —, zmerjajte nas se slabimi kristijani — mi hočemo vendar-le vetrati pri svoji zahtevi, da slovenski jezik bodi izključni gospodar na slovenski zemlji.

In dokler bodemo imeli le jednega samega meja sabo, ki bode tako misil kakor mislite vi in ki bode klanjal hrbet svoj pred malikom nemške oblasti — dotlej mučila nas bode neprestano misel, da Slovenci še vedno nismo političko dozoreni narod.

D O P I S I .

Iz Ljubljane, dne 21. avgusta 1893.
(Izv. dop.) "Nič ne dé, ako pogubimo one, ki ne vedó kaj delajo". Tako piše naš "Slovenec" v nekem dopisu iz Maribora, v katerem ovaja dva velezasužna in učena slovenska profesorja in enega duhovnika, ki je tudi v državni službi, zaradi nekih govorov, spregovorjenih v privatni družbi o priliki pevske slavnosti v Mariboru.

Kaj tako strašno pregrešnega so pa povedali omenjeni trije gospodje?! Prvi, vseučilišni profesor gospod dr. Gregor Krek je, cikajoč na naše sedanje strankarske razmere, rekel, da je bil prav dober prijatelj pokojnima Dav. Trstenjaku in Božidaru Raiču ter da so se v vsakem oziru prav dobro razumeli; da ne more biti torej tako slab katoličan, češ, saj sta bila pokojnika vendar-le dobra katoličana.

Drugi, gosp. profesor Rutar, je pa omenjal v svojem govoru više slovenske dekliške šole, kateri je naš mecen gosp. Gorup tako velik dar podaril, ako bi se bila osnovala in je ne bi bili veaj začasno pokopali kranjski konservativni poslanci v zvezi z nemškimi liberalci v deželnem zboru kranjskem.

Tretji, gosp. dr. Senjan, vojaški kapelan, pa je bil, strinjajoč se z g. prof. Rutarjem, popolnoma tega menenja, da bi ne bila, ako bi se v Ljubljani osnovala višja slovenska dekliška šola, nikakor vera v nevarnosti, pač pa osigurana eksistenza slovenske narodnosti, ako bi bilo naše ženstvo v narodnem duhu vzgojeno.

To so torej tiste blasfemije, zaradi katerih kliče "Slovenec": pogubimo jih, ker ne vedo, kaj delajo! Naš Zveličar je na križu prosil svojega očeta za svoje zasramovalce, rekoč: Oprosti jim, saj ne vedo,

noč na skrajnem vrhu najvišjega velikana naših gor!

In bila je noč, katere ne pozabim vse življenje svoje.

Ko zatone solnce v dalnjem morju in zablisi njegovo povrje za trenotek v čudovitem blesku ondi v nepregledni tamno-višnjevi daljavi, dozdeva se mi, da je spreletela vse pogorje neka groza in ta groza šinila jo tudi skozi moje srce. Notri v propadih pa se je jelo zbuhati tajnostno življenje duhov, ki so se prikazali iz svojih dupel, da zaženo nad teminami svoj nočni ples.

Ne meneč se za groze pod manjo in okoli mene, obrnem svoj pogled takoj v nadzemsko daljavo ondi notri v domovino sorodnih svetov ter ležem vznak na kamnitih tla.

Molk nastane, grozen molk in čutim, kakor da se nahajam, ne več na zemlji, marveč v večnosti, da opazujem ondi stvari jen tajni krog.

In česa vidi oko tam notri?

Od svetov, vrtečih se brezstevilno po brezdanji praznoti, razlega se glasno življenje in vršanje pretvarjajoče se njihove prirode. Od sveta do sveta pa poplavajojasni zbori duhov in nosijo poročila na poročila — — : vse veže jedna tajna vez, kar je ustvarila mogočna roka Stvarnikova.

kaj delajo! in nam s tem dal izgled, kako nam je postopati nasproti našim sovražnikom.

A kar vemo, da bi bilo vse naše svarjenje le glas vpijočega v puščavi, ne preostaja nam drugega, nego prosi in moliti za nje pri Bogu, ker "nesciant de quo agatur". Nas pa, o Bog, brani in štiti ter ohrani nam edino zvezljavno vero Kristosovo, vero Sina božjega, ki je v nekončni, nedosegljivi ljubezni izdahnil svojo dušo — v rešenje vesoljnega sveta!

(Oprostite, da smo čitali dobro polovicu Vašega dopisa. Morda nam porečete, da smo optimisti, ali v nas se vtrja bolj in bolj prepričanje, da se nam vremena zjasne v nedaljni bodočnosti. Ured.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

Na Dunaju bili so veliki neredi. Delavci ustavili so delo v tovarni Wagmannovi v okraju Favoriten. Pred tovarno zbralo se je okoli tisoč delavcev, policija hotela je razgnati demonstrante, toda spreveli so jo s kamenjem. Bilo je 14 stražarjev ranjenih. Stražarji so na-to udihali sabljami po delavcih in ranili mnogo njih. Po noči in drugi dan skrbeli so vojaki za mir. Nekatere delavce, ki so zopet začeli delo, varuje policija. — Policijski ravnatelj je ojstro pokaral stražarje zaradi njih brezobzirnega postopanja proti delavcem. Ojstro jim je zabranil streljati na ljudstvo in ukazal, da smejo rabiti orožje le v skrajnem slučaju.

Program za jesensko potovanje Nj. Veličanstva je že ustanovljen. Dne 2. septembra obiše cesar Jaroslav in dne 14. vrne se na Dunaj. V ta dan prispé angleški princ Connanght; dne 15. t. m. odide cesar v Kiseg, kamor prideta dne 17. kralj saksonski in nemški cesar. Zadnji ostane, kakor smo že poročali, gost našega cesarja do 25. septembra.

Ministerški predsednik grof Taaffe se je že vrnil na Dunaj in prevzel vladu. V ministerškem svetu začeno sedaj posvetovanja o pričetku državnega zaborava. Toliko je že sedej določeno, da se državni zbor odpré početkom oktobra. —

Te dni bil je ogrski ministerški predsednik bar. Wekerle pri cesarju v Išlu, kjer so se ustanovile podrobnosti za cesarjevo bivanje v Madjarski, kajti sprejel bode mnogo deputacij. O tej prilikli predložil je tudi Nj. Veličanstvu — tako trde nekateri — zakonski načrt o civilnem zakonu, da dobi potrebitno potrjenje.

In Stvarnik sedi na dalnjem krasnem svetu in glas njegov razlega se od kroga do kroga povsem brezkončnem stvarjenju.

A neka neumljiva otožnost polasti se v tem hipu mojega duha in sicer zato, ker se mi dozdeva, da one duševne zvezne, ki združujejo brezstevilne svetove tam izven naše zemlje, pogreša ta zemlja, ta moj rodni svet in bridka tožba vzkipi mi iz srca.

Tedaj pa začujem nekaj nad mojo glavo, kot bi se bližalo iz tamne praznотe po perotih nekakovo bitje in bi obstalo poleg mene.

Ob enem pa spregovori in pravi:

"Zemljo tvojo zaklel je Stvarnik, ker se mu je ponevrečilo ustvariti z njo, kar je želelo njegovo srečo. V prognanstvu, kamor ga je treščila roka Njegova, tava tvoj svet in znak tega prognanstva je življenje, ki mrgoli v tužni temoti svoji na tem svetu; in kar še rešiti more tvoj rod, je jedino, da se obrne njegovo oko nekoliko od zemlje strani v kroge širnega srečnega gaja stvarjenja." — —

Na to zažari nekaj okoli mene — solnce naše je vzhajalo — — a v srcu svojem, zroč v daljavu, čutim, da je resnica, kar mi je govorilo ono bitje.

Vnanje države.

Ruski car in carica prišla sta včeraj (25. t. m.) v Kodanj. Nekoliko dni poprej došlo je nekaj tajnih ruskih policijskih agentov, da pomagajo domačinom varovat javno sigurnost.

Iz Belega grada poročajo, da bode visoko sodišče, katero ima soditi zatožene bivše ministre, popolnoma nepristransko v razvoju tožbe. — Po srbskem zak. zak. dobijo zatoženi ministri, ker so točke obtožbe popolnoma dokazane, od 2 do 5 let državnega zapora. K temu pride še, da jih kralj ne sme pomilostiti, ne da bi mu to priporočila skupščina. Sedanja skupščina pa tega prav gotovo ne stori in tako bodo morali gospoda skoraj gotovo malko posedeti.

Ob rusko-nemški meji razvilo se je tihotapstvo vsled carinske vojne na nezaslišan način. Ruska vlada odpolje za to vojake na mejo, kateri napravijo ne-pretrgan kordon.

Italijansko ministerstvo zunanjih poslov ugiba, na kateri način bi se moglo ustanoviti v Braziliji nekoliko novih konzulatov, ker se vedno množijo tam italijanske naselbine. Radi bi spojili diplomatska in konzularna opravila, ali kako, to je ravno tisto zamotano vprašanje!

V Berlinu si vedno ubivajo glave o prihodnjem konklavu in o izvolitvi novega papeža. "Kreuzstg." javlja, da se berolinski merodajni krogi ne nadejajo izvolitve Nemca papežem, temveč misijo na kacega angleškega škofa. Imenujejo Vaughana, nadbiskupa Westminsterkega in Dipansa, nadbiskupa Baltimorskega. — Čuduo, da se protestantski Prusi toliko zanimajo za prihodnjega papeža, med tem, ko je še sedanji sv. Oče živ in zdrav!

V Fuldu na Nemškem zboruje škofovska konferenca pod predsedništvom Kolonjskega nadškofa.

Bitke med italijanskimi in francoskimi delavci se vedno še nadaljujejo. Dne 24. t. m. sprijeli so se delavci pri gradenju železniške proge Toul-Pont Sant Vincent v Maronu in S. Etiennu. Francoski delavci obustavili so delo in zahtevajo odpust Italijanov. Iz Nancyja odposlala je vlada štiri brigade orožnikov.

— Vsled dogodkov v Aigues-Mortes dogajale so se te dni po vsej Italiji demonstracije, sovražne Franciji. Posebno so se odlikovali v tem mesta Rim, Milan, Genova in Florencia. V Milani in v Florenci pomagali so anarhisti razgrajati ter pobijati okna, v Genovi pa so se zgolj demonstrentje na javni ulici tri omnibus in podrlji tri kioske. Povsod moralo je priti vojaštvo policije v pomoč, vsled česar bilo jo več ranjenih na obeh staneh. — V Rimu odstavila je vlada zaradi izgredov prefekta, policijskega ravnatelja in nadzornika doličnega okraja, kjer leži poslopje francoskega poslanstva. Demonstrantje kričali so "Viva Sedan!", hoteč izzivati Francijo, spominjajoč na zgubljeno bitko pri Sedanu v francosko-nemški vojski.

V Gothis umrl je dne 23. t. m. po kratki bolezni vojvoda Ernest Kobraki. Bil je 75 let star in jako nadarjen, ljubezniv človek, radi česar tudi zelo priljubljen med nemškim narodom. Odlikoval se je kot pisatelj in skladatelj. — Viado prevzame vojvoda Edinburški.

Pariski "Journal Officiel" objavlja atrog zakon o bivanju tujcev na Francoskem. Ta zakon se je menda porobil vsled vojske med italijanskimi in domačimi delavci v Aigues-Mortes. Uporniki v Argentinskem republiki so se bili dne 22. t. m. celih šest ur pri Corrientih z vladno vojsko. Razgnali so vojake.

Različne vesti.

Himen. Dne 24. t. m. poročil se je gospod Emil Pakiž, učitelj v Štorjah, z gospico Marijo Pajničevou, hejerjo občeznanega posestnika in trgovca v Trstu. Živila!

† Iv. Nep. Horak. Včeraj popoludne je izdahnil v Ljubljani svojo blago dušo mož, kojega ime ostane zabeleženo zlatimi črkami v knjigi preporoda naroda slovenskega: odlični rodoljub in vrtnik očeta Bleiweisa, Iv. Nep. Horak, preminul je včeraj v 80 letu dobe svoje. Slava njegovemu spominu!

Le z resnico na dan! Tukajšnji officijozni in poloufficijozni listi so poročali, da je bil pri sv. maši v cerkvi sv. Jueta dne 18. avgusta — rojstveni dan Njeg. Veličanstva — zastopan tudi mestni zbor. Dá, bil je zastopan, ali kako! Videli smo g. župana, štiri takozvane "konservative" in ona dva slovenska svetnika, ki stanujeta v mestu; od večine, od one večine, katera jedina odločuje v mestnem zboru, — ni bilo nikogar. To treba zabeležiti na tem mostu, ker druga glasila niso storila tega, kakor bi jim bila velenila njih dolžnost. Kdo pošteno misli govori — resnico!

Iz officialnega poročila o VIII. veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda. (Dalje.) O razvoju in gibaju podružnic pravi poročilo: V pretekli dobi je ovenelo le nekoliko vej velikemu drevesu naše družbe, a da je to drevo v svojem jedru zdravo in polno življenske moći, spricujejo nam zelene mladike, ki so na novo vsklice. Lani smo izkazali podružnic 105, letos je poskočilo njih število v glavnem imeniku na 123. (Tu navaja poročilo imena novoustanovljenih podružnic.) Iz navedenih imen so č. skupščinarji že povzeli, da so ženske podružnice v veliki večini. (Slava jim!) To pa je v razvoju naše družbe — da rabim besede slavnega pesnika iz nekega njegovega lista do tajništva — "najlepši vaseh, ker se je vzdramilo in na delo stopilo naše ženstvo, to je za nas največjega pomena, rekel bi zgodovinske važnosti." Da, čast in slava Vam, žene slovenske in dekleta! S tem svojim činom ste dokazale ptujemu in domačemu svetu, da uverate svoj poklic, da imate pri vzgoji slovenske dece tudi ve besedo, da nočete prepuščati nasprotniku nobenega otroka več. (Da, nobenega!) Ve, ki ste po naravi že odločene, da čuvate domače ognjišče, pomagajte po naši družbi zbirati okrog njega mladino, ki jo nasprotnik z mamilom slepi ter vabi v svoje potujčevalne zavode! (Živele!)

Ako privzamemo še poznejše ženske podružnice k letošnjim, stejemo jih vseh 22 z nad 3000 družbenicami — torej lepa ženska armada. (Navdušeni živele in slavkli, ploskanje.)

Če prištejemo člane novoustanovljenih podružnic lani izkazanim, dobimo čez 10.000 članov. (Dobro!)

Kakor je vodstvo ponosno na krepko se razvijajoče ženske podružnice, tako z radostnim zadovoljstvom beleži zopet lep broj novih pokroviteljev, in kakor smo lani veselo konstatovali stotino podružnic, tako letos že naznajamo prvo stotino pokroviteljev. Letos je pristopilo naime 31 novih pokroviteljev, katerih število znaša sedaj 115. Mej novimi pokrovitelji so tudi: Slovenska Čitalnica v Trstu pri možki podružnici, "Pivška podružnica" v Šempetru na Kraju. Julij Rozina, trgovec v Pudobu pri Ložu. Ženska podružnica v Postojini. Slovenski bogoslovci v Gorici l. 1893. pri goriški možki podružnici. Bralno društvo pri Sv. Ivanu poleg Trsta pri svetoivanski podružnici. Ivan Valenčič, posestnik in trgovec v Trnovem pri Il. Bistrici. Fran Jurca, trgovec v Postojini.

Iz Podgrada se nam poroča: V mihi tednu potoval je po našem okraju državni poslanec, gosp. prof. Spinčič. Sprejet bil je povsod najprijaznejše in navdušeno.

Gospod profesor nam je dober znanec še iz časov, ko je z ono marljivostjo, ki mu je prirojena, nadzoroval in razumno ureoval naše žole. A navdušenost zanj narasla je, ko je kot naš poslanec dokazal, da je pripravljen vso žrtvovati, samo da oduva narodu, kar je narodovega.

V posameznih vasih zbirali so se

možaki, da vidijo ljubljence svojega, da ga pozdravijo, da ž njim govore, da se mu potožijo, kakor se potožiti morejo samo najboljemu prijatelju svojemu.

Posebno sijajen bil je sprejem na Munah, kjer so inteligentni kmetski junaki pozdravljali ga v dovršenih lepih govorih in tudi smodnika ne štedili, da tem velečastneje pokazejo, kako cenijo značajnega, požrtvovalnega velmoža.

Radujemo se tem pojavi razsodnosti, prepričani, da pokaže naš narod ob vsaki priliki zdravo svoje mišljenje. Živio na Spinčič!

Iz Sv. Križa nam pišejo: Neštevilno-križi smo že govorili o čudnih razmerah svetokrižkih, kajti naši nasprotniki nam nikakor nočajo dati miru, da bi nas le spravili s pravega puta.

Minolo nedeljo je bil pri naš ples na obdanskem prostoru. Godba je bila nasprotna stranke, a za našo domačo godbo ni bilo tam prostora; domačini so se morali utakniti, a ptuji so bili slovensko sprejeti. Naš gospod načelnik meni, da je absoluten gospodar in da mu nihče ne more ukazati. Isto tako bi hotel naš načelnik zrušiti naše pevsko društvo „Skala“. Toda moti se: „Skala“ ostane res skala, ako Bog da.

Tudi to moramo oznaniti obžalovaje, da je neki tukajšnji mladenič-pevovodja zapustil našo stran in prestolil na nasprotno ter poučuje sedaj tam blizu Trsta neki laški pevski zbor. Res težko je pri sedanjih žalostnih razmerah ostati zvestim svojemu rodu; zato pa moramo neprestano vspodbujati vse tiste, ki so bolj mladni, da ne opečajo. Delajmo torej, rojaki, in vtrujimo se za težki boj! Posnemajmo naše okoličanske brate, ki se pogumno bore za svoje pravice! In pa hvaležni jim moramo biti, da so ohranili v svojih srcah zvestobo do domovine in naroda. Tako moramo delati tudi mi: bojevati se brez strahu pred našimi nasprotniki. Ako storimo tako, hvaležna nam bude vsa domovina slovenska, kajti, kar storimo ob mejah, to bode služilo vsej domovini. Vzajemnosti nam treba in vse moramo delati za slovensko — vzajemnost.

Prepovedan izlet. „Goriški Sokol“ je nameroval prirediti izlet v Orčovlje se zastavo in v društvu obleki, a goriško c. kr. okrajno glavarstvo je prepovedalo ta izlet z odlokom št. 16.460 z dne 22. t. m. Mesto namerovanega izleta priredi odbor „Goriškega Sokola“ dne 27. t. m. izlet ravno tja z nastopnim vsporedom: Pozdrav staroste; streljanje za stavo in s tremi dobitki, petje, umetaljni ognji, godba, ples.

Italijanska čistoba. Pod zaglavjem: „Se fossero Slavi? Apriti cielo!“ prinaša „Il Rinnovamento“ v poslednji svoji številki dopis, katerega je prinesel divni naš „Indipendente“ dne 18. t. m. iz Napolja. Ta dopis slika prav krasno in živo napoleanske razmere in nam predočuje „bratско“ prebivalstvo, toli ponosno na svojo „avito culturo“. Čujmo, kaj pravi dopisnik najivnemu „Indipendenteju“:

Naj le zračijo mesto; ljudstvo kar naravnost ne mara iti v nova, lepa in zračna stanovanja; privajeno je blatu: v blatu živi, raste, se množi in mrje. V nekaterih kletih, v kakorane v vas ne marajo niti podgane, natlačene so po cele rodbine, obstoječe od šestih, deseterih, dvajseterih oseb; vse leže v široki, zakonski postelji brez obzira na starost in spol. Tako gineva čut hravnosti, poleg tega pa trpi zdravje; pogostoma vidijo se na pol zrele deklice že zastarele in razdejane z bok nepravne življene. Ubožstvo teh nesrečnežev je nepopisno. Tako rekoč niti ne poznaajo mesa, kajti živé ob makaronih na vodi, zelenjavni, sadju in pomorski gomazni.

Sosebno pri Sv. Luciji opažate lahko, kako ljudstvo požira tako zvan „canalicchi calamari“, polipe, naložene na dolgih vrstah stolov, med tem ko se zbirajo nasproti, ob pomorskem ozidju, čolniči, napolnjeni s takimi morskim proizvodi, bli-

sčečimi se v mavričnih burvah, zlasti pa rdečkasto in rumeno od velikih pomorskih uši. — Otroci, goli od glave do nog in umazani, tekajo meje tem, se amejejo, poskakujejo, žvečajo surova zlata jabolka (Pomidoro), razne olupke in indiške fige v toliki meri, da bi na njih obolel vol. Potem se čudijo ljudje, da kolera najde tam dobra tla in pobira to ljudstvo!“

„Indipendetejev“ dopisnik pripoveduje zatem nek slučaj, kateremu je osebno prisustvoval. Odpeljali so namreč za kolero umrlega otroka v dotičnem voznu. Neumno ljudstvo napadlo je voz in voznike, preklinjajoč mestno upravo, ki širi kolero, in zdravnike, in že so hteli vred v morje, ko so prihiteli stražniki v pomoč.

Zatem se vpraša „Il Rinnovamento“: „Ako bi bila ta človeška bitja, katera so privajena blatu, ki v blatu žive, rastejo, se množijo in mrje, ki stanujejo v kletih, katerih se ogibajo celo podgane, ki žvečajo surova zlata jabolka in olupke, česar deklice so razdejane vsled nenavnega življenja in kjer hodijo dečki goli od glave do nog, ako bi ta bitja, ponavljamo, bila slučajno Slovani, namesto Italijani, oj potem bi videli, kakšen hrup bi vzdignilo židovsko-irentarsko časopisje na Primorskem! O tacih Slovanih reklo bi se, da so barbarški, divjaki, bitja, ki ne pripadajo človeštvu, nevredna svoboda in napredka, marveč dobra samo k služenju in pokorščini. Toda Napoletani so Italijani, razumite, in zaradi tega so vzor-narod temu, italijanstvu prijaznemu časopisu našega Primorja, ki vidi edino le onkraj Judrije bodoči poszemeljski raj.“

Izlet društva „Pravnik“ v Ljubljani. Društvo „Pravnik“ v Ljubljani priredi v nedeljo dne 3. septembra t. l. izlet na Bled. Udeležniki odpeljejo se ta dan ob 7. uri 14 minut zjutraj z državnega kolodvora ljubljanskega v Lesce in od tod na pripravljenih vozovih na Bled. O poludne bode skupen obed v hotelu „Luzina kopel“. Kuvert (brez pijače) veljal bode 3 gld. Da se bode vedelo naročiti zadostno število vozov in obed, prosi odbor, naj blagovole udeležniki oglašiti najkasneje do dne 28. t. m. svoj prihod društvu tajniku, dru. M. Pircu v Ljubljani. Kakor čujemo, je zanimanje za ta izlet na Bledu in v Ljubljani jako veliko in je torej želeti prav mnogobrojne udeležbe.

Vabilo k veselici s plesom, katero priredi pevsko društvo „Nabrežina“ v Nabrežini v nedeljo dne 27. avgusta 1893. leta, pod vodstvom svojega pevovodje g. Jos. Čerin-a na vrtu gospoda Silvestra Caharije. Začetek ob pol 6. uri popoldne. Vspored: 1. Pozdrav. 2. a) Vek. Vaupotič: „Slovensko geslo“, moški zbor. b) Hr. Volarič: „Slovenski svet, ti si krasan!“, moški zbor. 3. Slavnostni govor; govori gosp. A. Gabršček. 4. D. Jenko: „Što čutiš, Srbinje jedni?“ moški zbor. 5. A. Nedved: „Ljubezen in pomlad“, moški zbor s tenor-solo; poje g. Josip Caharija. 6. Hr. Volarič: „Naš spev“, moški zbor. 7. A. Nedved: „Pozdravljam te, gorenjska stran“, moški zbor z bariton-solo; poje gosp. Filip Pertot. 8. a) Dr. B. Ippavic: „Mrak“, moški zbor. b) A. Hajdrih: „Jadransko morje“, moški zbor. — Ples in prosta zabava. — Med točkami vsporeda in pri plesu svira slavna godba iz Mavhinj. — Vstopnina k koncertu za osebo 20 kr. K obilni udeležbi vabi Odbor.

Vabilo k I. občnemu zboru moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Sežani, dne 28. avgusta 1893 ob 6. uri popoldne v gostilni gosp. R. Mahoriča. Dnevni red: 1. Poročilo o dosedanjem delovanju zač. odbora. 2. Vpisovanje udov. 3. Volitev načelnika. 4. Morebitni predlogi. K obilni udeležbi vabi Začasni odbor.

Povodom veselice „Delalskega podpornega društva v Trstu“ so darovali

temu društvu: gg. M. V. Živie in Fran Dolenc po 2 gl.; N. N. 1 gl. 40 kr.; Kariž 1 gl. 10 kr.; Bartl S., Turk, Prelog, Truden, Mankoč, Počkaj Ant. in N. N. po 1 gl.; dr. Gregorin in dr. Pretner po 80 kr.; Vatovec I. M. 60 kr.; gg. Vrabec Ant., N. N. in N. N. po 50 kr.; gg. Kobal in N. N. po 40 kr.; 2 gospoda po 30 kr.; sedem gospodov po 20 kr.; 2 gospoda po 10 kr. Vsem tem blagim darovateljem se društveni odbor v imenu društva prešernčno zahvaljuje.

Ma oglas nove tovarne eurogatov za kavo Antonia F. Carlinija in dr. opozarjam posebno na slavno občinstvo. Vsakdo naj poskusi, da se prepriča o dobroti te kave.

Književnost.

„Slovenski Svet“. Št. 16. ima nastopno vsebino: Veliki smo v malenkostih, in pa narodna jednakopravnost. — O Obodski proslavi. (Dalje.) — Slovenska pesem. — Skupština na Lovčenu. (Dalje.) — Biseri i Alemovi. — Kraljevič Marko i orao. — Ruska pesem. — Dobre voljice. (Pesem.) — Iz Krčevinskih potočnic. (Elegija.) — Malo kritike. (Konec.) — Dopisi („Iz Ruisse“ in „Iz Švice“). — Ruske drobtinice. — Ogled po slovanskem svetu. — Književnost. — Oglesi na zavitku.

„Slovensko knjižnico“ izdajala bodo novoustanovljena „Goriška tiskarna“. „Slovenska knjižnica“ bo prinašala v prvi vrsti prevode dobrih pripovednih in poučnih spisov iz raznih slovanskih jezikov, zlasti iz češkega, poljskega in ruskega, pa tudi hrvaškega ali srbskega, bolgarskega, slovaškega, itd.; tudi izvirne spise bo izdajala, kolikor jih bo mogla pridobiti.

„Slovenska knjižnica“ bo izhajala redno vsekih 14 dnij, torej na leto 26 snopičev, za 2 gld. 60 kr. letne naročnine ali le po 10 kr. snopič; posamečni snopiči se bodo prodajali pa po 12 kr. — Vsak snopič bo obsegal 3 do 5 tisk. pol v malo 8.ki; papir bo lep in trden, tisk razločen in za oči neškodljiv. Razna taka podjetja drugih narodov imajo navadno slab papir in droben tisk, kar je za oči prav slabo. Ker pa bo tu tisk očitnejši, bo zategadel oblika nekoliko večja, da ostane enako veliko berila, kolikor bi ga podajali z drobnejšim tiskom na manjšem prostoru. Žrtvovati hoče torej založništvo več papirja in dela telesnemu zdravju svojih p. u. gg. čitateljev.

„Slovenska knjižnica“ začne izhajati meseca oktobra, morebiti pa še prej, ako se do tjo oglasi zadostno število naročnikov. Prvi snopič izide v prvi polovici septembra in se razpošlje bolj znanim rođljubom na ogled. — Naročnina naj se pošilja pod naslovom „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček v Gorici.

I Gesuiti e l'educazione della gioventù nella Dalmazia. Per Perošlav Starigradski ex-alunno del seminario Zmajević in Zara e del seminario Diocesano in Ragusa. (Ristampato dal „Diritto Croato“, coll'aggiunta di altri capitoli e note.) Zagabria 1893. (A spese dell'autore. — Riservati tutti i diritti.) Tipografia per azioni. — Cena je knjige 35 nč. a s poštom 40 nč. Dobiva se u knjižari Dioničke tiskarne i u knjižari Lav Hartmana u Zagrebu.

Zahvali.

Podpisano predsedništvo je čast zahvaliti se tem potem „Slovenskemu pevskemu društvu“ in telovadnemu društvu „Tržaški Sokol“ na blagohotem sodelovanju pri veselicu. Ob enem se zahvaljuje vsem pevkincem, pevcem in telovadcem posebej, da so pripomogli do sijajnega uspeha.

Trst, dne 25. avgusta 1893.
Predsedništvo „Del. podp. društva“.

Podpisani zahvaljuje se s tem vsem doličnim gospodom članom „Tržaškega podp. in brašnega društva“, koji so ga podpirali skozi 4 leta in njegovem delovanju kot uradniku istega društva ter so ga spominjajo simpatično, ko se je prostovoljno odpovedal isti časti.

Trst, dne 25. avgusta 1893.
Josip Krmpotić.

Gostilna „Alla Città di Vienna“² Piazza Caserma (zrazen Tiskarno Dolenc) prinaša najboljša kralja in istrska vina I. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja sprejerje naročila tudi za kosila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družino na dom, in sicer ne izpod 28 litrov, po nastopni ceni: Teran iz Aubera po 42 nč. in najboljša istrska vina po 23 nč. — Za obila naročila se priporoča Ant. Brovedant. 101-1

Podpisani priporoča svojo v via Nuova št. 27 ležečo

trgovino z manifakturnim blagom
(prej Ivan Milič)
ter da v istej prodajam raznovrstno volneno blago, kakor tudi židane in volnene robce 52-14
M. Milič.

Kwizidina restitucijska tekočina
pralna voda za konje
Cena steklenici avstr. velj. gld. 1.40.

Rabi se 30 let v dvornih hlevih, v večjih vojaških in zasebnih hlevih kot krepilo pred težkim delom in po težkih delih, proti poditvam, izvinjenjem, otrpelosti kit itd. ter da je konjom posebno moč za brzo tekanje.

Dobiva se v lekarnah in drogerijah

GLAVNA ZALOGA:
Fran Iv. Kwizida
c. in kr. avstrijski in kr. rumunski dvorni založnik,
okrožni lekar v Korneburgu pri Dunaju.

Paziti je na zgornjo varstveno znamko in zahtevati je izrecno:

Kwizidino Poznani
prof. dra. Haiderja
praporca 36
je najboljšo sredstvo v obvarjanje zobov pred nešnago, ki jih čisti brez da se doteke njih steklenice. — Skaljice po 30 in 50 nč. se dobivajo izključno v odlikovani

Iekarni Praxmarer (Ai due Mori)
mestna palata — Trst.

Jak. Klemenc TRST
Via S. Antonio št. 1.

veliko zalogu manufakturnega blaga upravljajočega za letno sezono in sicer: perkale, sukna iz volne za ženske in možke; okrasnike, trake, čipke, podstave za ženske in možke oblike, židane rute, končenino in platenino, nogovice za ženske in možke; majne in konice in volne za ženske in možke, srajce za ženske in možke, ovratnike, zapestnice in zavratnike, srajce za turiste in bicikliste, narokvice za ženske iz švedskega konca in židane, kakor tudi blag nalač za zastave in traki v narodnih barvah garantirane kakovosti — vse po nizki ceni.

ODVETNIK

Dr. MATEJ PRETNER

v Trstu

je preložil svojo pisarno

v Via Dogana št. 6, I. nadstr.

Nova Tržaška tovarna surogatov za kavo

ANTONA F.^a CARLINI-ja in dr.

via del Ronco št. 4.

Kava Carlini je posebno analizovana in poskušena ne samo po najslavnnejših zdravnikih, ampak tudi po Dunajski fakulteti.

Kava Carlini je označena kot nedosegljiva v zdravstvenem obziru znotujenih izvrstnih posebnih lastnosti.

Kava Carlini pomešana z prekomorsko kavo v razmerju 50% je najukusnejša in najtečnejša pijača.

Kava Carlini ne bi smela manjkati v nobeni družini, kajti ženo doseže se največjo prištednjo sladkorja.

Kava Carlini je neobhodno potrebna vsakemu, je najzdravejša in varčnejša.

4-1

DROGERIJA

na debelo in drobno

G. B. ANGELI
TRST

Corsso, Piazza delle Legna 1.

Odlikovana tovarna čopičev.

Velika zaloga oljnatih čopičev, lastni izdelek. Lak za kočije z Angleškega, iz Francije, Nemčije itd. Velika zaloga finih čopičev (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. Lesk za parkate in pode.

Mineralne vode

iz najbolj znanih vrelecev, kakor tudi romanjsko žveplo za žvepljanje trt. 104-3

Prodajalnica

nedeljnih stvari po jake nizki ceni. Prodaja Jožef Cerne Piazza della Casserma št. 1 (vede Via Ghega). Cl.

Vozni listi in tovorni listi v Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod RED STEARN LINIE iz Antverpena direktno v

New Jork & Philadelfijo

koncessijonovana črta, od c. kr avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncessijonovani zastop 50-25

„Red Star Linie“

na Dunaju, IV Weyringergasse 17 ali pri

Josip-u Strasser-u

Stadt-Bureau & commercieles Correspondent der k. k. Oesterr. Staatsbahnen in Innsbruck.

Znatno znižane cene. Stiskalnice za vino sadje in oljke.

patentovane „SYMPHONIA“ škropilnice.

Izdelujejo jedino le tovarnarji:

P. H. MAYFART & C.

tovarna za gospodarske in vinarske stroje

DUNAJ, II., Taborstrasse št. 76.

Kataloge razpošilja zastonj. — Vspajjema zastopnike. Opominja se vsakdo, da pazi na ponarejanja.

Škropilnice in žvepljalke za trte inžinirja Živica,

mlini in stiskalnice za vino, sesalke ali pumpe za vsako rabo, cevi vsake vrste in pipe, motori (ali stroji za gonitev drugih strojev) na par in s petrolejem, kakor tudi raznovrstne druge stroje in vse za stroje potrebno

se dobiva zmiraj v zalogi tvrdke

Schivitz & Comp.
(Živice in družb.)

V TRSTU — via Zonta 5 — V TRSTU.

Zaloga Dunajske tovarne

pohištva
IGNAC KRON & COMP.

V TRSTU

Via Canal grande, vogal ulice S. Nicolo priporoča 13-8 svojo velikansko zalogo pohištva najsolidnejše kakovosti v najmodernejših modelih po tovarniški ceni.

Pismeno jamčenje:

Velika zaloga pohištva iz železa vsakovrstne kakovosti zmiraj popolnoma vredna. Da zamore p. n. občinstvo tudi zunaj Trsta zbrati si solidno pohištvo v raznovrstnem stilu, razpošiljam moj novi cenik na zahtevo v katerikoli kraj gratis in franko.

Alojzij Suppanz

urar, Corso št. 39. 73-104

Prodaja in popravlja ure.

Tinct. capsici compos.

(PAIN-EXPELLER)
se priraja v Richterjevi lekarji v Pragi (v zalogi odlikovane lekarne Praxmarec v Trstu, P. Grande) obče poznano bolečine ublažuječe drgajanje, dobitva se po večini lekarin v steklenicah po gld. 1.20, 70 in 40 kr. Pri kupovanju treba biti predvidim in je vsprijeti letake steklenice kot pristne, ki so predvidene z „sidrom“ kot varstveno znamko.

Orednja razpošiljalnica:
Richter's Apotheke z. Goldenen Löwen.
Prag. 43-23

Papir za cigarete

“CLUB“

PATENT

S. D. Modiano
v Trstu.

Papir za cigarete

“CLUB“

PATENT

S. D. Modiano
v Trstu.

Permanentno razpečevanje.

Spričavalo analize.

Podpisani profesor pri kemičnem laboratoriju trgovinske in nautične akademije izjavlja s tem, da je podvrgel mikroskopični preiskavi papir za cigarete tvrdke S. D. Modiano ter je spoznal, da je isti sestavljen iz čistega lana; pri nadaljnem preiskovanju se je prepričal tudi, da je popolnoma brez glicerine in da jen kvadratni meter tehta le 9.284 gramov. — Izjavlja torej, da je papir za cigarete tvrdke S. D. Modiano jeden najboljših in da je isti popolnoma brez zdravju škodljivih tvarij.

Trst, 19. aprila 1893.

Prof. Avg. Vierthalter.

Je na prodaj po vseh tabakarnah in papirnicah.